

## Nr 31.

Ankom till Riksdagens kansli den 7 mars 1913 kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning och förslag rörande ändrade grunder för biskoparnes avlöning. (2:a Avd.)*

Uti en inom Andra kammaren av herr *E. A. Nilson* m. fl. väckt motion (nr 116) har föreslagits, att Riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt låta verkställa utredning rörande ändrade grunder för biskoparnes avlöning och att därvid särskilt måtte beaktas de synpunkter, som i motionen anförts, samt efter verkställd utredning för Riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen må föranleda.

Beträffande den av motionärerna till stöd för framställningen förebrogta utredningen tillåter sig utskottet att hänvisa till motionen.

Utskottet delar motionärernas uppfattning därom, att de grunder för biskoparnes avlöning, som fastställdes genom kungl. brevet den 15 juni 1861, icke längre kunna anses tillfredsställande, bland annat därutinnan, att avkomsten av de åt biskoparne anslagna tionden, hemman och prebenden numera otvivelaktigt uppgå till helt andra belopp än vad vid nämnda tidpunkt beräknades. En förändring i avlöningsformen synes utskottet därför böra äga rum och detta så mycket hellre, som, på sätt av motionärerna påpekats, det icke torde förefinnas någon anledning att, sedan det övriga prästerskapets avlöningar numera reglerats efter nya grunder, enbart i avseende å biskoparne bibehålla de gamla avlöningsformerna. En reglering jämväl för biskoparne i huvudsaklig överensstämmelse med berörda nya grunder synes utskottet alltså böra verkställas. Af denna utskottets uppfattning följer, att utskottet, i likhet med motionärerna, anser, att de biskoparne på lön anslagna hemmanen böra, i den mån sådant kan ske, indragas och avkastningen ingå till biskopslöneregleringsfonden. Lika-

ledes vill utskottet uttala sig för att de församlingar, som för närvarande äro biskoparne tilldelade såsom prebenden, i allmänhet icke vidare skola bibehålla denna egenskap utan erhålla särskild pastor.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att Riksdagen må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning rörande ändrade grunder för biskoparnes avlöning samt därefter för Riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen må föranleda.

Stockholm den 7 mars 1913.

På statsutskottets vägnar:

F. CL:SON WACHTMEISTER.

---